

וזמן אחד הוא שיעידינו הפהניים. אבל על מה שחתאו בניו רצה להזכיר כאן, והרי זה נתבאר. אמר לו, ואני כה סברתי, וכדי לישב את הדבר richtig.

אמר לו, אלעזרبني, בא ראה, כל הקרבות וכל העולות נחת הם לקדוש ברוך הוא, אבל לא היהתה נחת כמו הקטרת האז, שהקטרת היא מעלה מהכל, ומשום כה היו מכנים אוטה לפניו ולפניהם בלחש, והרי זה נהפער. ומשום כה לא ענשו כל בני האדם בשאר הקרבות והעולות כמו בקטרת, שכל העובדה של הקדוש ברוך הוא בגין נಕורת ונקטרת יותר מהכל, וכן נקירת קטרת. והרי נאמר,

(משל^{יב} כ) שמן וקטרת ישמח לב. פתח רבי שמعون ודרש, (שיר א) לריהם שמניך טובים וגוי. הא יראה אסתפלנא ביה, והכי הוא. לריהם, מי ריח דקטרת דאייהו דקייק ומעליא ובנימה מהכל, רק ומעלה ונכני ממהכל, וכשעליה אותו הריט להתקשר באוטו שמן משחה של הנחלים הנובעים, מתחורם זה עם זה ונקשרים כאחד. ואו הם שמנים טובים להאר, כמו שנאמר לריהם שמניך טובים.

ואו מוק שמן מזכה לדרגה באומן הדרגות שנקרוות לשם הקדוש. זהו שפטוב שמן תירק שמן על בן עלמות אהבוק. מה זה עלמות? כמו שבאנו על מלמות, על מלמות ממש. דבר אחר על בן עלמות אהבוק - כמו שנאמר (החלים מ') על עלמות שיר, והപל אחד.

ובספרו של רב המנוח סבא כתיב, מה זה עלמות? כמו שנאמר (משל^{יב} וחותן טרף לgitah וחק) לנערותיה. נערותיה אללו העלמות אהבוק, לבך את שמק ולבך לפניך, ומהם יוצאות ברכות בכל הפתחות, ומתקבלים

אתמר, ומלה חד הוא, וזמן חד הוא ידע כי. אבל על מה דחאבי בניו, בעאלזורה הכא, והא אתמר. אמר ליה, ואני הכי סבירנא, ובגין לאתינישבא מלה בעינא. אמר ליה, אלעזר בריה תא חי, כל קרבנין וכל עלוון, נייחא הוא דקודשא בריך הוא, אבל לא היה נייחא, כמה דהאי קטרת, דקטרת מעלייא מפלא. ובגין כה, הוא מעליין ליה לנו בגו, בלחישו. והא אתמר. ובגין כה, לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוון כמו בקטרת, דכל פולחנא דקודשא בריך הוא, הכא אתקטר וatkashir יתיר מפלא. ועל דא אקרי קטרת. והא אתמר, (משל^{יב} ט) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריהם שמניך טובים וגוי. הא יראה אסתפלנא ביה, והכי הוא. לריהם, מי ריח דקטרת דאייהו דקייק ומעליא ובנימה מהכל, וכד סליק ההוא ריח לאתקשרא, בההוא משח רבות דנחלי מבועא, אפטרו דא ברא ואתקטרו בחדר. ובדין איונן משחן טבאן לאנחרא. **כמה דאת אמר, לריהם שמניך טובים.**

ובדין אתرك משחא מדרגא לדרגא, באינון דרגין דאקרין שמא קדישא, הדא הוא דכתיב, שמן תירק שמן על בן עלמות אהבוק. מה מי עלמות. כמה דאוקימנא עלמות, עלמות מאש, דבר אחר על בן עלמות אהבוק. כמה ממש, דבר אחר על בן עלמות שיר. וככלא חד. **ובספרא דרב המנוח סבא כתיב, מי עולמות.** כמה דאת אמר, (משל^{יב} לא) וחתן טרף לgitah וחק (דב נ"ט ט) לנערותיה. נערותיה בני עולמות, אהבוק, לבך שמן, העלמות אהבוק, לבך את שמק ולבך לפניך, ומהם יוצאות ברכות בכל הפתחות, ומתקבלים